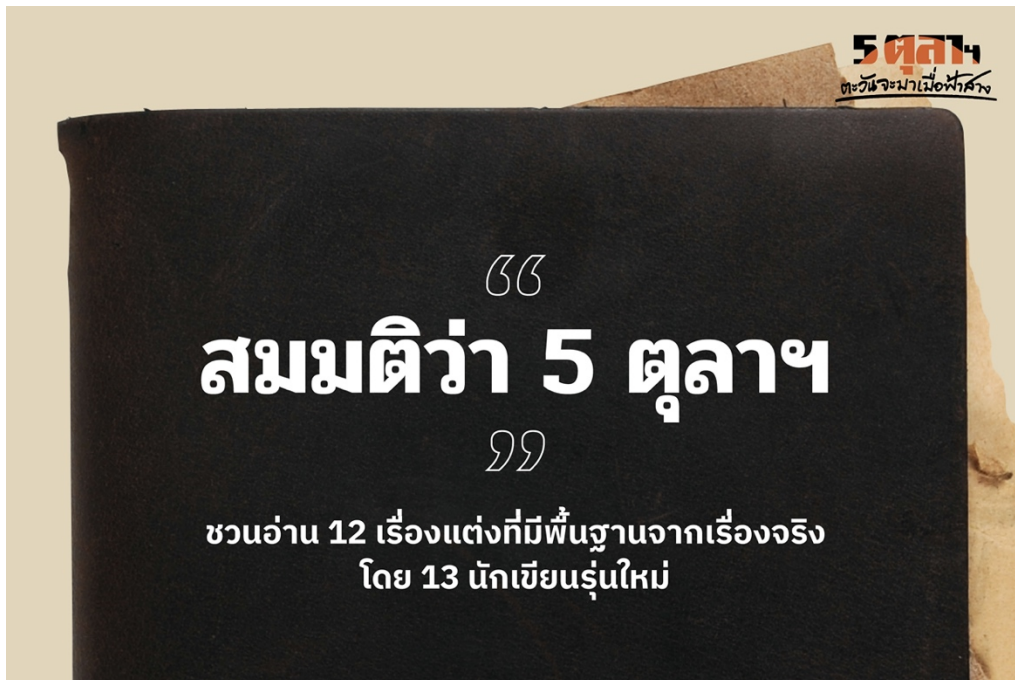

หัวข้อ: สมมติว่า 5 ตุลาคม ชวนอ่าน 12 เรื่องแต่งที่มีพื้นฐานจากเรื่องจริง โดย 13 นักเขียนรุ่นใหม่

เผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก บันทึก 6 ตุลา

วันที่: 7 ตุลาคม 2564 เวลา 20:00 น.

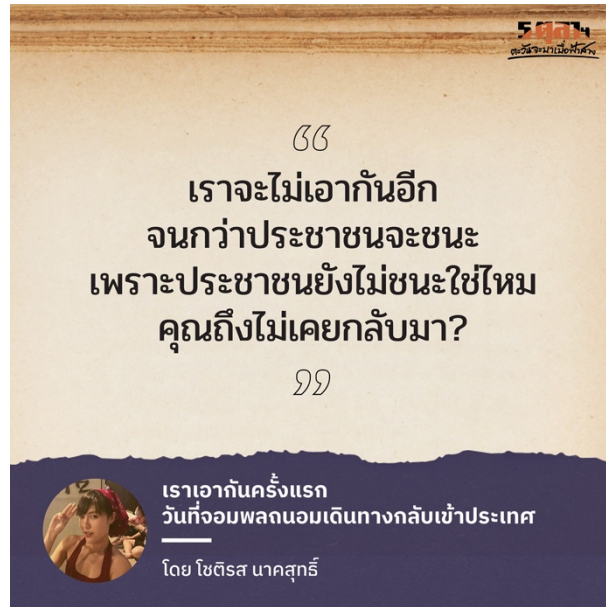
< Link: <https://www.facebook.com/1204453389613480/posts/4622390627819722/?d=n>>

ช่วงปี 2516-2519 วรรณกรรมเป็นอีกหนึ่งหลักฐานที่บันทึกความนึกคิดและความฝันที่คลุกเคล้าด้วยอุดมการณ์ของปัญญาชนยุคนั้น ซึ่งผลงานหลายชิ้นยังส่งต่อมาให้คนรุ่นหลังได้อ่านจนถึงทุกวันนี้

ในวาระ 45 ปี 6 ตุลาฯ เราจึงชวนนักเขียนรุ่นใหม่ 13 ชีวิตมาร่วมกันสรรค์สร้างเรื่องแต่งจากเรื่องจริง โดยทั้ง 12 เรื่องสั้นได้แรงบันดาลใจและข้อมูลจากการลุกขึ้นมายืนหยัดเพื่อความยุติธรรม และยืนยันความต้องการที่จะสร้างสังคมอันเท่าเทียมของประชาชนในช่วง 3 ปีทอง ก่อนเกิดเหตุนองเลือดในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519

เรื่องสั้นเหล่านั้นจะมีอะไรบ้าง เราชวนอ่านเรื่องราวย่อ ๆ พร้อมด้วยเบื้องหลังและความในใจจากผู้เขียน เสร็จแล้วไปอ่านผลงานของพวกเขาเต็ม ๆ ได้ที่ bit.ly/3otLMdu

"เราเจอกันครั้งแรกวันที่จอมพลถนอมเดินทางกลับเข้าประเทศ"

โดย โชติรส นาคสุทธิ์ เจ้าแม่

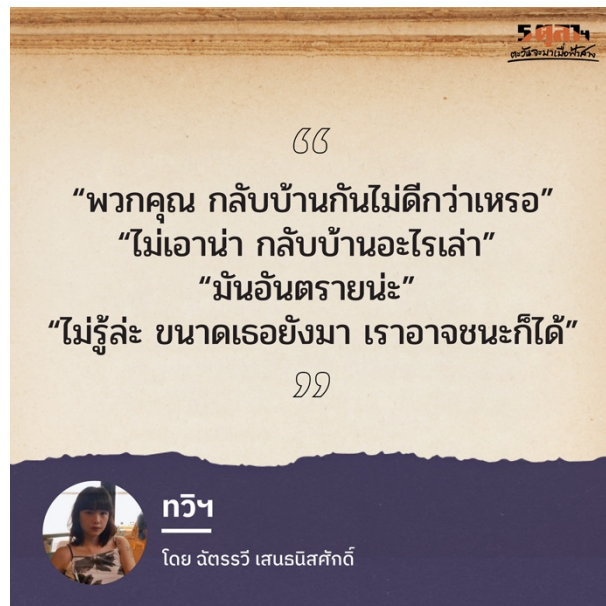
โชติรส นาคสุทธิ์ นักเขียนผู้โดดเด่นเรื่องการหยิบเรื่องเซ็กซี่มาสอดใส่เข้ากับเรื่องสังคมการเมือง เธอตั้งใจเล่าถึงอำนาจทั้งในระดับความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและระดับรัฐต่อบุคคล จนออกมาเป็นหนังสือเรื่อง “Black Cherry ความโหยหาเป็นชื่อยาเสพติด”

“เราเจอกันครั้งแรกวันที่จอมพลถนอมเดินทางกลับเข้าประเทศ” จึงเป็นความตั้งใจของโชติรสที่จะใส่เรื่องเล่าความเป็นมนุษย์เข้าไป ทั้งความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ ท่ามกลางฉากการเมืองไทยในช่วงที่จอมพล ถนอม กิตติขจร กลับมาหลังการขับไล่ของประชาชนในปี 2516

“ประวัติศาสตร์ก็มีคน วีรชนก็คือคน และเขาเหล่านั้นมีชีวิต มีใบหน้า มีความรู้สึก และแม้แต่เงยเป็น’ นี่คือนสิ่งที่เราได้จากโจทย์ #5ตุลาตะวันออกจะมาเมื่อฟ้าสว่าง ซึ่งเราชอบมากนะ เพราะทุกปีการรำลึก 6 ตุลาฯ ของเราคือความโกรธแค้นต่อความไม่ยุติธรรม ความเศร้าและหดหู่

“แต่โจทย์นี้เปลี่ยน 6 ตุลาฯ ของเราไปเลย เราเชื่อมโยงกับเหตุการณ์นี้ในมิติอื่นในฐานะมนุษย์ที่ไม่ได้อยู่บนหิ้งหรือในนิทรรศการ แต่อาจเป็นเพื่อนเราสักคนที่มีชีวิตวัยรุ่น มีความรัก มีเซ็กซ์ หรือแม้แต่ในฐานะความหวังว่าเราทุกคนก็เป็นมนุษย์อย่างที่เราเป็นนี่แหละ ไม่ได้ต้องเลิศเลอ แต่เราก็จะสู้เพื่อสิ่งที่เราเชื่อในทางของเราต่อไป”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3lgnCRW

"ทวิฯ"

โดย ฉัตรวี เสนธนิสศักดิ์

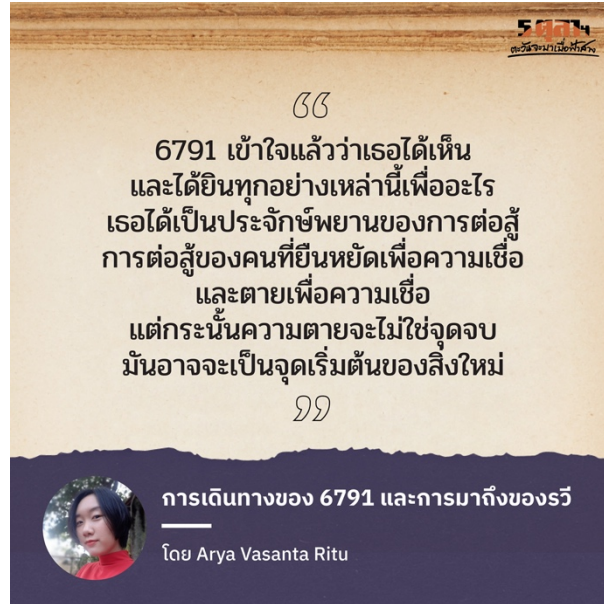
นี่คือคำพูดของ “จันทร์” ตัวละครในเรื่องทวิภพ ที่จับพลัดจับผลูย้อนเวลากลับไปในพื้นที่ธรรมศาสตร์ในวันที่ 5 ตุลาคม 2519 โดยไม่รู้ตัว

“ฉัตรรวี เสนอนิสศักดิ์” นักเขียนเจ้าของผลงาน “Lunar Lunatic คุณคือดวงจันทร์ ฉันทิคนบ้า” ตั้งใจหยิบโครงเรื่องของ “ทวิภพ” นวนิยายย้อนยุคของ “ทมยันตี” มาดัดแปลงเป็นเรื่องสั้น “ทวิภพ” เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า “ทมยันตี” เป็นหนึ่งในบุคคลที่สนับสนุนให้เกิดความรุนแรงในวันที่ 6 ตุลาฯ เธอสื่อสารผ่านวิทยุยานเกราะเพื่อปกป้องฝ่ายขวาและกองทัพอเมริกาที่เข้ามาตั้งฐานทัพพร้อมสนับสนุนเผด็จการไทยยุคนั้น รวมทั้งโจมตีแนวคิดของนักศึกษาผ่านวิทยุยานเกราะ

ฉัตรรวียังตั้งใจใส่คำพูดของทมยันตีในวิทยุยานเกราะมาไว้ในเรื่องสั้น โดยหยิบวรรคที่นักเขียนเจ้าของเรื่อง “ทวิภพ” พูดเกี่ยวกับเรื่องอังกฤษและฝรั่งเศสเข้ามายึดกรุงเทพฯ โดยใช้แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นกันดินแดน ซึ่งเป็นประเด็นเดียวกันกับที่ตัวเอกในเรื่อง “ทวิภพ” ย้อนเวลาไปแก้ไขในช่วงรัชกาลที่ 5

“สิ่งที่พบเจอจากการเขียนเรื่องสั้นครั้งนี้คือ อย่งไรมันก็เป็นเรื่องเศร้า นอกจากน่าเศร้าตรงที่เราเปลี่ยนอะไรไม่ได้ น่าเศร้าอีกที่ยังคงมีคนซึ่งไม่เคยรับรู้ว่สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง น่าเศร้าที่สุดคือคนที่ต่อให้รับรู้มันแล้ว ก็ยังเลือกจะไม่รู้สิกรู้สาอะไร”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3oESKwl

"การเดินทางของ 6791 และการมาถึงของรวี"

โดย Arya Vasanta Ritu

เรื่องราวของ 6791 หญิงสาวที่อยู่ในโลกที่ความไม่ปกติเป็นเรื่องปกติ ไล่ตั้งแต่ความเชื่อไปจนถึงชื่อเรียกของทุกคน ที่กลายเป็นตัวเลข 6791 อาศัยอยู่ในเมืองโบนิทส์ที่ว่ากันว่าทุกอย่างล้วนเท่าเทียมและเหมือนกัน ถึงอย่างนั้น 6791 กลับพบเจอความแตกต่างแบบที่คนอื่นไม่เห็น แล้ววันหนึ่งเธอก็ได้เจอกับ “รวี” ชายหนุ่มที่บอกว่ามาจากอีก โลกหนึ่ง โลกที่ลึกลับ ๆ แล้ว 6791 ก็รู้ว่าสิ่งเหล่านั้นแตกต่างจากเมืองที่เธออยู่ยังไง และเธอก็อยากไปเห็นความจริง นอกเหนือจากที่คนในสังคมบอกกับเธอด้วยตัวเอง

Arya Vasanta Ritu เป็นนักเขียนรุ่นใหม่ ผลงานของเธอโดดเด่นอยู่ในแพลตฟอร์มออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็น “นาฏกรรมใต้ถ้ำของเหล่าคนปีศาจ”, “มาลาระอู” และ “Deal with the devil (dongren)”

เบื้องหลังของ “การเดินทางของ 6791 และการมาถึงของรวี” Arya Vasanta Ritu เริ่มต้นด้วยการรีเสิร์ชข้อมูล การต่อสู้ของผู้ถูกกดขี่มากมายบนโลก และถ่ายทอดออกมาให้ผู้อ่านได้เรียนรู้พลังของประชาชนไปพร้อม ๆ กันกับ ตัวเอกของเรื่อง

“เริ่มแรกที่เขียนมีความรู้สึกทั้งโกรธ เศร้า ท้อใจ แต่ไม่อยากหมดหวัง และไม่ยากให้คนอื่นหมดหวังด้วย ระหว่าง ที่หาข้อมูล (เพื่อเขียนเรื่องนี้) ได้หาข้อมูลการต่อสู้ต่อการกดขี่ที่มีอยู่อีกมากมายในโลก กลายเป็นตัวเราเองที่ได้รับ กำลังใจจากชุมชนต่าง ๆ เลยอยากถ่ายทอดออกมาให้ทุกคนรู้สึกว่พวกเราไม่ได้สู้กันลำพัง มันจะสำเร็จได้ เพราะทุกคนส่งต่อประกายไฟให้กับคนอื่นต่อไปเรื่อย ๆ”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3oBUMxq

"Come Back Home"

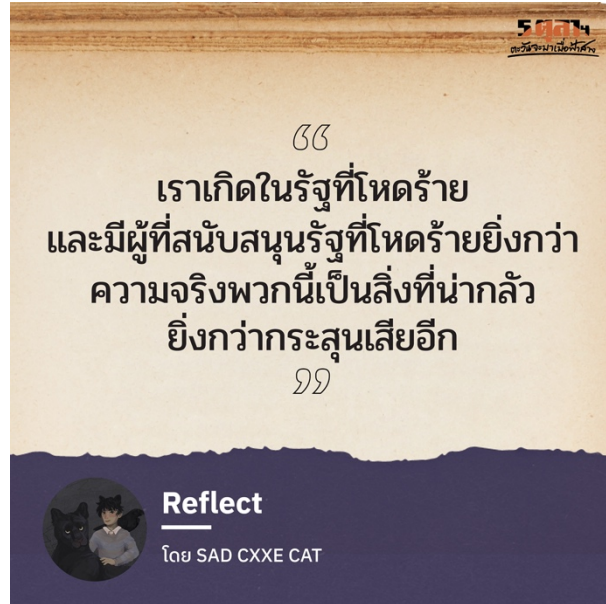
โดย ปอ เปรมสาราญ

เรื่องราวของ 5 ชีวิตที่อาศัยอยู่ในแชร์เฮาส์ด้วยอุดมการณ์เดียวกัน ต่างคนต่างมีเรื่องราวความหลังให้จดจำไปพร้อมกับสังคมนครเมืองที่ผ่านมา ด้วยเงื่อนไขชีวิตที่แตกต่างและวิธีการต่อสู้ที่ไม่เหมือนกัน แม้จะขัดแย้งกันบ้าง แต่แชร์เฮาส์หลังนี้ก็ปลอดภัยที่สุดสำหรับพวกเขา “ความปลอดภัยที่ว่านี้ไม่ได้มาจากรั้วลวดหนาม กำแพงสูง หรือระบบไฮเทคอะไร แต่มาจากความรู้สึกที่ว่าคนที่อยู่ด้วยจะไม่มีทางทำร้ายกัน”

“ปอ เปรมสำราญ” ศิลปิน คนทำละครเวที และนักเขียน เจ้าของผลงาน “SUNSET ไม่มีใครเป็นเจ้าของดวงอาทิตย์”, “Abstract Bar” และเรื่องสั้นอีกจำนวนมาก เธอยอมรับว่าเมื่อต้องเขียนเรื่องสั้นที่ได้แรงบันดาลใจมาจากการต่อสู้ของประชาชนในวันที่ 6 ตุลาฯ ทำให้เธอสูญเสียน้ำตาไปไม่น้อย ก่อนจะออกมาเป็น “Come Back Home” ให้ทุกคนได้อ่าน

“เราใช้เวลาเยอะมากกับการกินข้อมูล ยิ่งอ่านยิ่งคิดไม่ออกว่าถ้าเราเป็นคนที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นเราจะรับมือกับ trauma ยังไง ขนาดเป็นแค่คนที่รับข้อมูลมือสองต่อมา มันยังทำให้เรารู้สึกขนาดนี้ เราต้องพักเพื่อไปร้องไห้หรือไปทำอย่างอื่น เราสู้กันมานานเหลือเกิน แล้วก็ยังต้องสู้ต่อไป”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3llyUVv

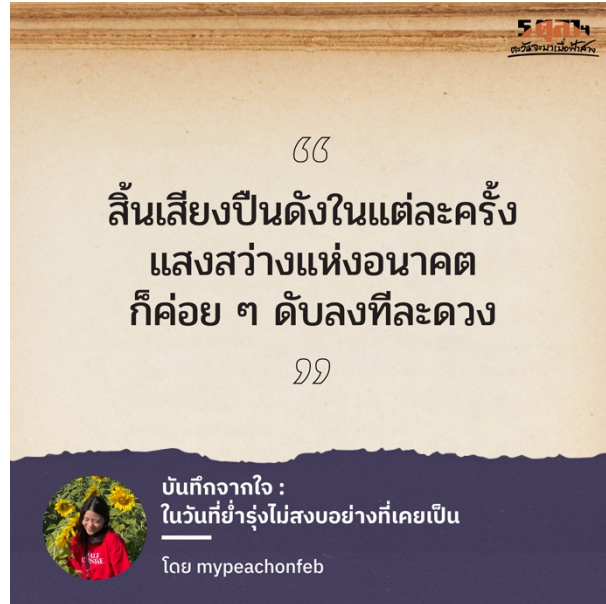
"Reflect"

โดย SAD CXXE CAT

SAD CXXE CAT นักเขียนรุ่นใหม่ผู้มีผลงานนิยายที่ใช้ “การปฏิวัติ” เป็นฉากหลังของเรื่องบ่อย ๆ ใน “Reflect” นักเขียนคนนี้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้เข้าร่วมชุมนุมในช่วงที่ผ่านมาเป็นวัตถุดิบในการเขียนโครงเรื่อง ซึ่งสะท้อนภาพการต่อสู้กับความอยุติธรรมของคนสองรุ่น

“เคยไปม็อบแล้วได้พูดคุยกับคนเดือนตุลาฯ แล้วรู้สึกว่าจะเห็นอะไรสักอย่างในตัวเองที่อยู่ในตัวเขา พอ ๆ กับที่เขาเห็นอะไรสักอย่างในตัวเรา มันเป็นจุดร่วมและความทะเยอทะยานบางอย่างที่เราอยากได้แต่ก็ไม่ได้ครอบครองมันจริง ๆ สักที ซึ่งมันก็คงเป็นเหตุผลที่ทำให้เราได้มาเจอกันบนถนนสายนี้”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3DmrKWv

"บันทึกจากใจ : ในวันที่อย่ารุ่งไม่สงบอย่างที่เคยเป็น"

โดย mypeachonfeb

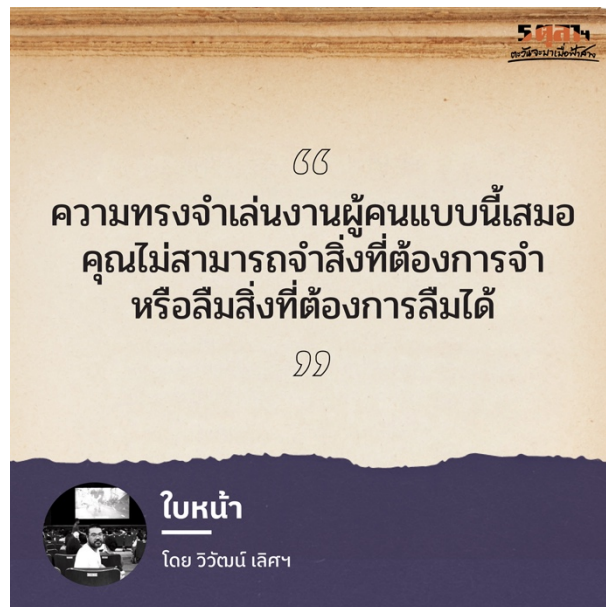
“บันทึกจากใจ : ในวันที่อย่ารุ่งไม่สงบอย่างที่เคยเป็น” สะท้อนให้เห็นรายละเอียดของเหตุการณ์ ความนึกคิดของนักศึกษาในยุคนี้ รวมถึงองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งหล่อหลอมให้คนเดือนตุลาฯ ออกมาต่อสู้เรียกร้องเพื่อสังคมที่เท่าเทียม

mypeachonfeb ยังฉวยให้คนอ่านเห็นความรุนแรงของวันที่ 6 ตุลาฯ และภาวะ “ลืมไม่ได้ จำไม่ลง” ของคนในเหตุการณ์ที่ส่งผลมาถึงจิตใจ แม้จะผ่านมายาวนานกว่า 4 ทศวรรษ

“การได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโปรเจกต์เรื่องสั้นนี้ทำให้ได้อ่านรายละเอียดหลายอย่างที่ไม่เคยรู้เกี่ยวกับ 6 ตุลาฯ เพราะก่อนหน้านี้ไม่ได้ศึกษาอย่างจริงจัง รู้ถึงแค่การสูญเสียแต่ไม่ได้รู้ถึงความเจ็บปวดเพราะการสูญเสีย ถ้าไม่ได้มา

เขียนงานชิ้นนี้อาจจะไม่รู้ข้อมูลในเชิงลึกขนาดนี้ ทั้งจากที่ทีมผู้จัดโปรเจกต์จัดหามาให้รวมถึงที่รีเสิร์ชเพิ่มเติมเองด้วย”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3iESb1l

"ไปหน้า"

โดย วิวัฒน์ เลิศฯ

“วิวัฒน์ เลิศฯ” นักเขียน นักวิจารณ์หนัง ผู้คลุกคลีอยู่ในวงการภาพยนตร์ เลือกเขียนเรื่องสั้น “ไปหน้า” ด้วยการนำข้อมูลการต่อสู้ของคนหลายกลุ่ม นั่นคือนักศึกษาและกรรมกร มาประกอบเป็นฉากหลังและแบ็กกราวนด์ให้กับตัวละคร โดยที่มีการหยิบยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมาประกอบในเนื้อเรื่องด้วย

“จริง ๆ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีที่อยู่ในหัวมาพักใหญ่แล้ว โดยปกติผมไม่ได้เขียนเรื่องสั้นที่ต้องกลับไปชุดค้นประวัติศาสตร์ เพราะสนใจเหตุการณ์ตรงหน้ามากกว่า และไม่มั่นใจในรายละเอียดอยู่เสมอ คิดว่า (ครั้งนี้) ตัวเองเขียนเรื่องด้วยรายละเอียดมากกว่าเส้นเรื่องจริง ๆ จึงรู้สึกระแวงระวังอยู่เสมอ โดยเฉพาะการกลับไปหาช่วงเวลาที่ยาวนานทางประวัติศาสตร์มาก ๆ (แม้) การได้ลงไปลองเผชิญหน้ากับสิ่งนี้อาจจะได้ผลลัพธ์ที่ไม่ดีนัก แต่ก็ถือว่าได้คลายใจไปในจุดหนึ่ง”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3AkTcST

"มันไม่เคยหยุดบินมาก่อน"

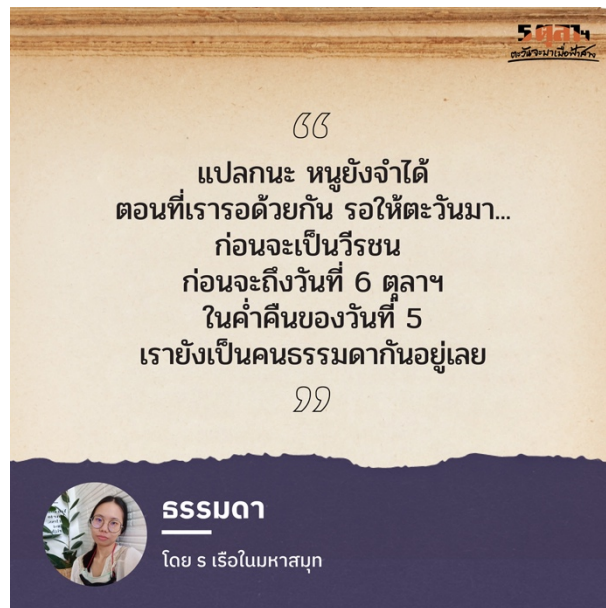
โดย Mind Da Hed

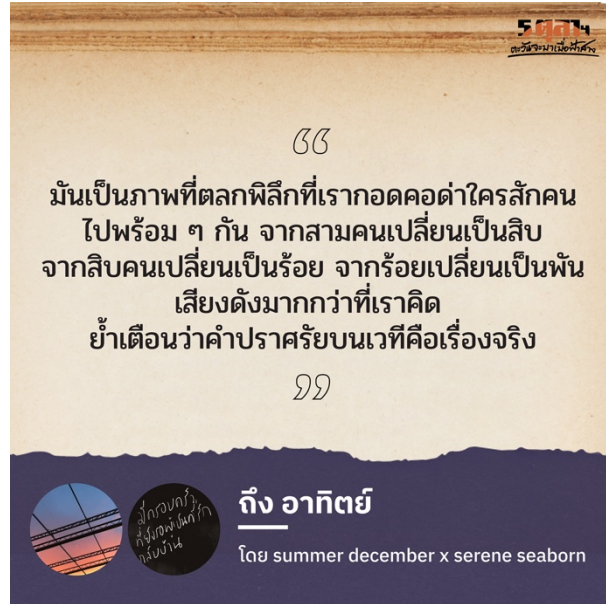
โรงขาว ผู้ดูแล ความทรงจำ เครื่องเอกซเรย์ อาการทางจิต เมฆหึ่งห้อย และนกตาบอด เป็นส่วนประกอบในเรื่อง “มันไม่เคยหยุดบินมาก่อน” ซึ่งแม้จะไม่ได้มองเห็นได้โดยตรงในเรื่องราวตลอด 3 ปีทองของการต่อสู้ของประชาชน แต่เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อโดยรวมถึงการต่อสู้ของความทรงจำและการดิ้นรนต่อการกดขี่ในระบบที่กำลังผิดยื่นไปจากเดิม

Mind Da Hed นักเขียนเจ้าของผลงาน “I Eat You Up Inside My Head รับประทานสารตกค้างในกลีบดอก
ปอกเปลือก” ยังใส่รายละเอียดเนื้อหาที่ได้จากการค้นคว้า เช่น ท่อนหนึ่งของหนังสือ “6 ตุลา ลืมไม่ได้ จำไม่ลง” โดย
“ธงชัย วินิจจะกุล” มาประกอบเข้าไปในเรื่องสั้นชิ้นนี้ด้วย

“พอต้องอ่านข้อมูลเล่ม “6 ตุลา ลืมไม่ได้ จำไม่ลง” ซ้ำไปมาเพื่ออ้างอิงและโคเวตในบางเหตุการณ์ ต้องปรับ
อารมณ์พอสมควรว่านี่คือการทำงาน เนื่องจากมันเศร้า โดยเฉพาะจดหมายถึงเพื่อน ๆ และคนเดือนตุลาฯ เข้าวัน
พุธ ขอบขอบคุณผู้จัดทำที่ชวนมาร่วมโปรเจกต์มาก ๆ มีคุณค่ามาก ตัวอักษรเป็นความทรงจำที่ไม่มีวันเจียบ”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3v1V9mh

"ถึง อาทิตย์"

โดย summer december x serene seaborn

“ถึง อาทิตย์” มีเนื้อเรื่องที่คุณอ่านเข้าใจความคิดและความทรงจำของคนเดือนตุลาฯ บางคนที่ยากย้อนเวลากลับไปแก้ไขอดีต เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสียในเช้าวันที่ 6 ตุลาฯ

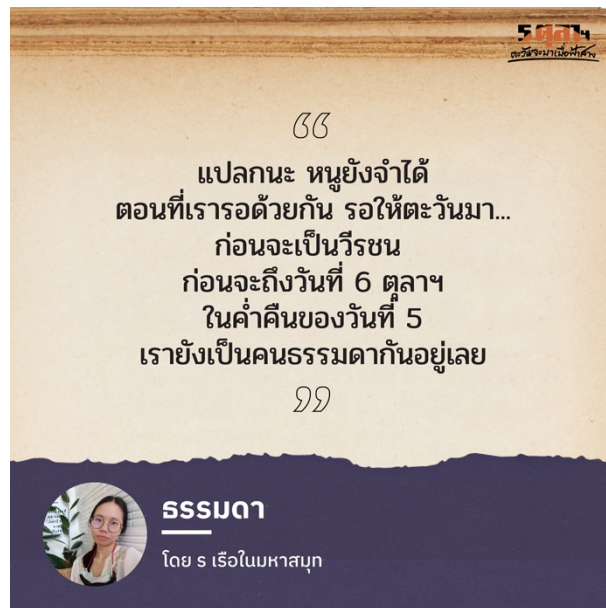
ในรายละเอียดบรรยายถึงบรรยากาศความก้าวหน้าของเสรีภาพ ความคิดของนักศึกษา ความขัดแย้งของความคิด รวมไปถึงฉากความรุนแรงในเช้าวันที่ 6 ซึ่งนักศึกษาไม่คิดว่าจะเป็นโศกนาฏกรรมครั้งใหญ่ แล้วพวกเขาคิดว่าจะช่วยเหลือกันและกันได้จนกระทั่งพระอาทิตย์ในเช้าวันใหม่จะส่องสว่าง

“summer december x serene seaborn” ได้พูดคุยกับคนเดือนตุลาฯ เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการเขียนเรื่องสั้นในครั้งนี้ ทำให้พวกเขาได้เห็นมุมมองชีวิตของนักเคลื่อนไหวในแบบ “ธรรมดา” ที่แสนพิเศษ เห็นความเป็นมนุษย์ของแต่ละคน และเลือกถ่ายทอดออกมาในพล็อตที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

“การอ่านงานต่าง ๆ และคำบอกเล่าเพื่อนำข้อมูลมาเขียนเรื่องราว เราได้รับรู้ว่าพวกเขาคือประชาชนคนไทยที่กำลังฝันถึงชีวิตที่ดีกว่าไม่ต่างจากพวกเราในตอนนี้ เขาคือจิตวิญญาณแห่งความหวัง คือเสียงตะโกนของผู้ที่ถูกกดทับ เราได้รู้ว่าเขาคือคนสำคัญที่ครอบครัวยังรอคอยการกลับมา เขาคือเพื่อนร่วมอุดมการณ์ที่เมื่อเพื่อนที่ยังมีชีวิตอยู่ในอีกหลายทศวรรษต่อมาหลับฝันครั้งใดก็ยังคงจดจำใบหน้าและน้ำเสียงของพวกเขาได้”

“และสำหรับเรา พวกเขาจะไม่เคยจากไปไหนสักวัน เพราะจิตวิญญาณและอุดมการณ์ของพวกเขา ยังคงส่งต่อลมหายใจและความหวังให้กับเราทุกคนในวันนี้”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3uS2LYq

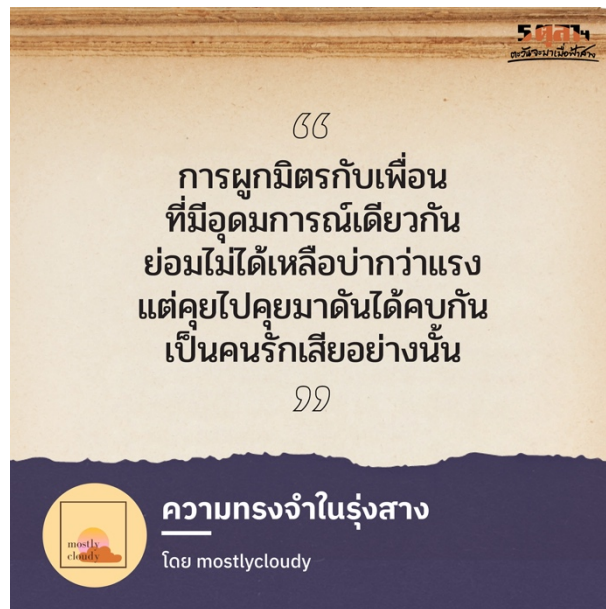
"ธรรมาดา"

โดย ร เรือใบมหาสมุทร

จดหมายจากรุ่นน้องถึงรุ่นพี่ สะท้อนถึงความทรงจำก่อนวันที่เสียงลูกปืนจะเข้รังเพลิงมาจนถึงการถ่ายทอดเรื่องเล่าสู่คนรุ่นหลัง เป็นเนื้อเรื่องของ “ธรรมดา” ที่ ร เรือในมหาสมุทรเล่าออกมาด้วยภาษาเข้าใจง่าย ทำให้เห็นรายละเอียดของกิจกรรมที่นักศึกษาทำในช่วงนั้น โดยเฉพาะการใส่ชื่อตัวละครที่มีชีวิตจริงและพูดถึงเหตุการณ์จริง แม้ว่าผู้เล่าซึ่งเป็นเจ้าของจดหมายจะเป็นตัวละครที่ ร เรือในมหาสมุทรสร้างขึ้นมาก็ตาม

“สมัยเป็นนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมนุมวรรณศิลป์หรือชมรมวรรณกรรมของมหาวิทยาลัย รุ่นพี่เคยบอกว่ามีรองประธานชุมนุมที่เสียชีวิตในช่วง 6 ตุลาฯ แต่ไม่เคยรู้ชื่อหรือเห็นหน้ากัน ถึงอย่างนั้นก็รู้สึกว้าก๊อชิตกันมาตลอด ระหว่างค้นข้อมูลก็ได้พบข้อมูลของรุ่นพี่ท่านนั้น ในที่สุดจึงได้เห็นภาพถ่ายของรุ่นพี่ค่ะ”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3agbnQQ

"ความทรงจำในรุ่งสาง"

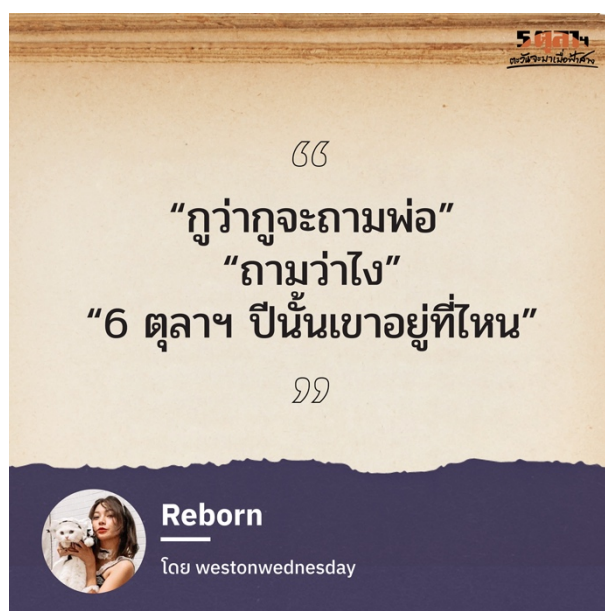
โดย mostlycloudy Mostlycloudy 's place

ความรักของคู่รักนักต่อสู้ที่มาเจอกันในวันที่เสรีภาพและความคิดกระจายไปในหมู่นักศึกษา ท้ายที่สุดความเบ่งบาน
ของประชาธิปไตยถูกยับยั้งไว้ด้วยความรุนแรง ทำให้ความทรงจำตามหลอกหลอนพวกเขาแม้อยามหลับ แต่ความรัก
ก็กอดปลอบให้ทั้งคู่อยู่ได้ด้วยกันและกัน

mostlycloudy นักเขียนอิสระ ตั้งใจเขียนเรื่องราวความรักของนักศึกษาคนนั้นด้วยการถ่ายทอดตั้งแต่จุดเริ่มต้น
ความสัมพันธ์ที่มาพร้อมความก้าวหน้าของเสียงประชาชน ใส่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในหน้าประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจะ
เป็นการต่อสู้ของกรรมกรและชาวนา ความนิยมในการอ่านหนังสือ “ชีวิตคนเยาวชน” ของนักศึกษา รวมไปถึงการ
ติดโปสเตอร์ที่ต้องคอยระแวดระวังฝั่งตรงข้ามตามจับและทำร้าย

“ในระหว่างการอ่านข้อมูลเพื่อรวบรวมมาเขียน เราค้นพบว่ามึเรื่องอีกมากมายที่ต้องการจะรู้ ราวกับว่าหากสาวลงไป
ไปอีกหน่อยคงได้เจอต้นเหตุ ช่วงที่เขียนในหัวของเราก็เต็มไปด้วยคำถามว่าทำไม ทำไมถึงทำร้ายกันได้ถึงเพียงนี้
ไม่เข้าใจเลยสักนิด”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/3uOfI5m

"Reborn"

โดย westonwednesday

“westonwednesday” เป็นนักเขียนที่มีผลงานนิยายวายใน readAwrite นำเสนอความสัมพันธ์ของชาย-ชายท่ามกลางสถานการณ์สังคมการเมืองอันร้อนระอุ

เช่นเดียวกับกับ “Reborn” นักเขียนรุ่นใหม่คนนี้ยังใช้ความสัมพันธ์ของคู่รักชาย-ชายมาสะท้อนมุมมองการเมืองของคนรุ่นใหม่ โดยหยิบเอาความเชื่อทางศาสนาอย่าง “การกลับชาติมาเกิด” ผูกโยงเข้ากับความคิดของตัวละครท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมืองภายในครอบครัว และมุมมองของคนรุ่นใหม่ต่อเหตุการณ์ 6 ตุลาฯ ซึ่ง westonwednesday ก็เล่าความรู้สึกเบื้องหลังการเขียนสั้น ๆ ว่า “แม้จะมีคนพยายามลืมเรื่อง 6 ตุลาฯ แต่เรื่องที่เกิดขึ้นแล้วเป็นเรื่องจริง”

คลิกอ่านได้ที่ bit.ly/2YnXhs3

#5ตุลาตะวันออกจะมาเมื่อฟ้าสาง #สมมติว่า5ตุลาฯ